

Тазкия дарслари (214-дарс) Ихлос ила ғурурланмаслик

19:00 / 22.01.2023 2719

ىأر يبأّنأ ٰدْعَسْنْبِ بَعْصُمْ نَعْ
لَا قَفُهَنْوُدْنَم ىلَعْ ًا لْضَفُهَل
مَلَسَ وَهَيَلَعْ هَلَلا ىلَصُّ يَبْنَلَا
اًلِإِنْوَقْزُرْتَ وَنَوْرَصْنُتْ لَه
اًلِإِسْمَحْ لَهُ اَورْ مُكْئَافَعْ ضَب
اًمَّنِإِيَئَاسَنَلَا طَفَلَوْ . ًا مَلْسُمْ
اًهَفِيَعْ ضَبَ ٰمُكْمَلَهُذَهُهَلَلا رُصْنَي
مَهْصَالْخَإِوْ مَهْتَالَصَوْ مَهْتَوْعَدَبْ.

Мусъаб ибн Саъд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Отам ўзини ундан паст одамдан фазли бор деб билар эди. Бас, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Заифларингиз сабабидангина нусратланурсизлар ва ризқланурсизлар», дедилар».

Бешовларидан фақат Муслим ривоят қилмаган.

Насоийнинг лафзида:

«Албатта, Аллоҳ ушбу умматга заифлари сабабидан нусрат берур. Уларнинг дуолари, намозлари ва ихлослари сабабидан», дедилар», дейилган.

يَا وَاعْمَنْبِهِ لِلْدَبَعْ نَعْ
هُلْلَاءِ لِصَبَنْلَانَعْ يَرْضَاعْ لَهْ
نَمْثَالَتْ لَاقَ مَلَسَوْهِيَلَعْ
نَامِيِلَأَمْعَطَ دَقَفْ نُهَلَعَفْ
هُلَإِلَهْ لُونَأَوْهَدَحَوْهُلَأَدَبَعْ نَمْ
يَطِهِلَأَمَةِكَزِيَطَعْأَوْهُلَلَاهْ
مَعْ لُكَهِيَلَعْهَدَفَارْ سُفَنَأَهَبْ
هَلَوَهَنَرَدَلَاهَلَوَهَمَرَهَلَاهِيَطَعْيَهَلَوْ
هَمِيَلَلَاهَلَشَلَاهَلَوَهَضِيَرَهَلَاهِ

نِإَفْ مُكْلِأْوَمْ طَسْ وْنَمْ نَكْلَوْ
مَلَوْ هَرِيْخْ مُكْلِأْسَيْ مَلَهْ لَلَّا
دُوَادْ وُبْ هَأْوَرْ رَهْرَشْ بْ مُكْرِمْ أَيْ
يَنْ أَرْبَطْ لَأْوَ.

Абдуллоҳ ибн Муовия Ғозирий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Уч нарса борки, ким уларни қилса, иймоннинг таъмини тотган бўлади: ким Аллоҳнинг ёлғиз Ўзига ибодат қилса ва албатта, «Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ», деса, молининг закотини ихлос ила ва чин қалбдан ҳар йили ёрдам ўлароқ берса, қарисини, ифлосини, касалини ва сутсизини бермаса, лекин молингизнинг ўртачасидан бўлса. Албатта, Аллоҳ сиздан яхшисини сўрагани йўқ, ёмонига амр қилгани ҳам йўқ», дедилар».

Абу Довуд ва Табароний ривоят қилишган.

Макҳул раҳматуллоҳи алайҳи:

«Банда қирқ кун ихлос қилса, албатта, унинг қалбидан ва тилидан ҳикмат булоқлари отилиб чиқади», деган.

Абу Сулаймон Дороний:

«Қачон banda ихлос қилса, undan vasvasanining кўплиги va riё кесилади», деган.

Юсуф ибн Ҳусайн:

«Дунёдаги энг азиз нарса ихлосдир. Қалбимдан риёни чиқариш учун қанчалар уринмайин, у яна янги ранг ила ўсиб чиқаверади», деган.

Жунайд раҳматуллоҳи алайҳи:

«Ихлос Аллоҳ таоло билан бандар орасидаги сирдир. Уни ёзиб қўяй деса, фаришта ҳам, васваса қилай деса, шайтон ҳам ва мойил қилай деса, ҳаво ҳам билмайди», деган.

Ибн Қайюм раҳматуллоҳи алайҳи:

«Ихлос ва иқтидосиз амал худди қопини қумга тўлдириб олиб кетаётган ва фойда олмаётган мусофирига ўхшайди», деган.

Сусий раҳматуллоҳи алайҳи айтади:

«Ихлос – ихлоснинг зоҳирини йўқотишдир. Ким ўз ихлосида ихлосни кўрса, ихлоси ихлосга муҳтож бўлади».

Яъни, бандар ўз ихлоси или ғурурланмаслиги керак. Чунки «холис» дегани барча офатлардан мусаффо бўлди деганидир. Бу эса битта офатга – ихлоси или мақтанишга мубтало бўлди.

Саҳл раҳматуллоҳи алайҳи айтади:

«Ихлос банданинг ҳаракати ва саканоти Аллоҳ таолога хос бўлишидир».

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди